

text: Gal.3:23-29

Varför finns buden ?

Varför finns buden? För att vi skall bli bättre människor, lite ädlare, godare och finare? Nej, och åter nej!

Både Skriften och erfarenheten svarar ett starkt Nej, trots att det mänskliga tänkesättet vill påstå något annat. Lagen, buden gör att vi blir sämre och värre!

Jovisst kan buden i en viss mening begränsa ondskan. På samma sätt som när man sätter en massmördare i fängelset. Han kan han inte mera mörda och sprida sin ondskan på samma sätt som förr. Men inte blir han bättre. Inte börjar han älska sina medmänniskor genom att bli fängslad; ingen terrorist blir bättre genom att vara inhyst bakom stängsel, inte börjar han älska amerikanerna och oss andra. Nej och åter nej.

Så fungerar Guds lag. Buden bara binder oss. ”Vad är det frågan om?”, undrar du kanske. Är jag nihilist och förespråkare för samhällsstörtande åsikter?

Jag citerar Paulus. I texten använder han bilden av en antik pedagog och uppfostrare. Dennes uppgift var hålla uppsikt över barnet, barnet var i fängsligt förvar. Käppen och piskan var arbetsredskap. Övervakaren slog barnet på tassarna och straffade det och höll det under uppsikt. Barnet var aldrig fri, ständigt påpassat. Och det anklagades när det gjorde något fel.

Så fungerar lagen i samvetet, säger Paulus. Guds lag verkar som en antik pådrivare i vårt inre.

Hur kan du som borde älska Gud över allt låta pengarna ha så stor makt i ditt liv.

Fy skäms för svordomarna som du tänkte idag igen. Tänk om någon skulle veta allt vad du tänker!

Tänk om någon skulle se hur du kör med dem där hemma. Och du som skall vara en respekterad man/ kvinna i samhället.

Äktenskapsbrott har du gjort, kanske inte konkret, eller kanske också det, men åtminstone i tanken. Vad drömde du inte härom natten?

Och ägodelarna. Havesyken tycks inte bara finnas i Norge, den har grävt sig djupt i ditt eget hjärta.

Ja, så kan Lagen härja med oss och övervaka oss. Ibland med orätt och ibland alldeles rätt. För vi vet att det finns mycket annat den kunde peka på. Det går att polerar bort ett och annat på ytan, med där under finns skräpet. Den slår oss på fingrarna och binder fast oss med straffets rep. Blir vi bättre? Nej, vi får egentligen bara större lust till det onda.

Verkligheten är den att många tror att detta är kristendom. Som om det aldrig skulle blivit jul, påsk och pingst på jorden! Men är det inte kyrkans uppgift att hålla fram buden?, frågar du. I en tid när samhället söndras, ramlar itu och många ropar efter kyrkans röst i etiken och värderingar som håller. Jovisst. Den profetiska rösten måste få finnas. Men det kan gå så fel, så fel. Kyrkan, kristendom blir en moraltant, en andlig polis.

I texten talar Paulus om att lagen håll oss i fångsligt förvar, under uppsikt tills Kristus kom. Tills Kristus kom....

”Om man alltså ser på Kristus och hans gärning så finns det inte mer någon lag.” !!! Så påstår Luther i sin galaterbrevskommentar.

Om du skall skriva ett prov för att klara examen och märker att provet redan är skrivet, så har du klarat examen. Du är godkänd. Om du har ett stort kravbrev hängande över dej men får veta att det är betalt, så är du fri. Det finns inga fodringar på dej mera.

Det var det som Jesus gjorde. Han gjorde det som ingen annan kunde. Han var godkänd. Lagen föll till föga. Och han betalade av hela vårt straff. Därför finns frihet och syndernas förlåtelse i hans namn och blod.

Så kan alltså Paulus ropa ut att nu är ni genom tron Guds söner, med andra ord inte mera slavar eller fångslade brottslingar.

Och han talar om att vi är döpta till Kristus, iklädda Kristus. Allt Jesus är och gjort tillräknas oss i dopets stund.

Att leva i honom, iklädda i honom är att se att – jag måste inte - jag får och vill börja följa buden. Och buden visar den väg kärleken tar.

Men

ju mera du ser av honom i ditt liv, desto mera ser du också av ditt mörker.

Och du ramlar, trots dina goda föresatser att leva i honom. Och så är lagen igen där och bråkar med dej.

Och då. Skynda till Frälsaren. För lagens viktigaste uppgift är att visa att vi behöver en Frälsare. Den avslöjar vår synd, vår verkliga situation, att vi står under Guds vrede utan Kristus och den avslöjar vår inbillade andlighet. Så visst behöver du Jesus?

Och så visar Paulus på följderna. Och han ger något av det mest revolutionerande som finns i vår bibel. Som farise hade han trott att lagen och buden gör honom till en god, bättre och rättfärdig människa. Och han var förargad på dem som inte lydde lagen som

han, de förhindrade ju Messias ankomst. Han blev en övervarare över andras tro och reser till Damaskus för att ta livet av andra - i Guds, lagens och budens namn - trodde han! Där ser man verkligen vad lagen kan uträtta! Och varje morgon tackade han Gud för att han inte var slav, kvinna eller hedning. Suck!

Men nu har något hänt. Nu ser han något annat. Kristus har kommit, Messias var något helt annat än han väntat. Messias kom för att man inte klarade av att hålla lagen.

Så kan han ropa ut: Ni är ett i Kristus. Nu handlar det inte mera om ras, kön eller samhällsställning. Alla är ni ett i Kristus.

Var gång vi låter något annat än tillhörigheten till Jesus bli viktigare i synen på vår medmänniska är det lagens anda som styr vårt samvete, inte Guds nåd. Vi blir varandras övervakare.

Därför :

Var gång du inte ser en kristen broder och syster utan en anställd eller icke-anställd socialdemokrat eller kristdemokrat en laestadian eller en icke-laestadian en som läser ur Karl XII eller 1917, Folkbibeln eller Bibel 2000, en som tycker om lovsång eller inte gör det

.....

var gång vi särskiljer på människor på detta sätt så styrs vi av lagen och river sönder Kristi kropp igen.

Men proklamerar Paulus ut: Nu när tron är här har vi inte någon övervakare. Vi är rättfärdiggjorda genom tron. Vi är döpta in i samma frihet, med samma trons gåva att leva i, älskande varandra.

Därför enkelt sammanfattat:

Nu när julen skall kastas ut och det blir tjugonda Knut. Kasta ut julgubbsideologin med temat ” du måste vara snäll”, det blir inga barn snällare av.

Men bevara och göm i ditt hjärta julens budskap: att så älskade Gud - dem som inte klarade av att vara snälla - att han sände sin Son...

I den kärleken växer kärleken. För kärlek lever genom att kärlek se.